

چکیده:

مقدمه: ایسکمی مزانتر از شرایط تهدید کننده حیات می باشد که می تواند منجر به صدمات ارگان های مختلف و مرگ شود. تشخیص به موقع و درمان تاثیر قابل توجهی در شرایط بیماری و مرگ در گروه بیماران پر خطر دارد

هدف از انجام مطالعه حاضر بررسی ارزش پیشگویی کنندگی نسبت پلاکت به لنفوسیت در بیماران با ایسکمی مزانتر می باشد.

مواد و روش کار : تعداد ۱۲۶ بیماران با شکایت درد حاد شکم که در طی بررسی ها با رد سایر علل درد شکم با احتمال ایسکمی مزانتر بستری گردیده بودند وارد مطالعه شدند. برای همه این بیماران در بدو ورود نمونه خونی تهیه و پروفایل خونی cell count به صورت روتین اخذ گردید بیماران به ۲ دسته تقسیم شدند بیمارانی که تشخیص ایسکمی مزانتر در آنها قطعی شده در یک دسته قرار گرفتند و مواردی که در آنها ایسکمی مزانتر رد شده بود در گروه دیگری قرار گرفتند برای تایید تشخیص از رویت جراح و نتیجه پاتولوژی استفاده شد و در این دو گروه به مقایسه ی نسبت لنفوسیت به پلاکت پرداخته شد. همچنین وضعیت دموگرافیک بیماران ، پروفایل خونی ، نتیجه مداخله جراحی و پیامد بیماری نیز در دو گروه بیماران مبتلا به ایسکمی مزانتر و غیر مبتلا مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفت

یافته ها : از ۱۲۶ بیمار مورد بررسی، در ۴۷ مورد ایسکمی مزانتر تایید و در ۷۹ مورد نیز ایسکمی مزانتر تایید نگردید. سن بیماران مبتلا به ایسکمی مزانتر (۶۸ سال) از بیماران غیر ایسکمیک (۶۵ سال) به طور معنی داری بالاتر است . سطح بی کربنات خون بیماران غیر ایسکمیک (۱۳,۵۳mmol/l) از بیماران ایسکمیک (۱۱,۱۵mmol/l) بالاتر بود ($p < 0.0001$).

میانگین نسبت پلاکت به لنفوسیت در بیماران مبتلا به ایسکمی مزانتر ۱۵۹ و در بیماران غیر ایسکمیک ۱۵۱ بود. که تفاوت میانگین دو گروه از نظر آماری معنی دار نبود ($p=0.14$). ۶۱٪ از بیماران مورد مطالعه فوت نمودند. میزان بقای بیماران با ایسکمی مزانتر تایید شده فقط ۳،۶ درصد بودند.

نتیجه گیری : نسبت پلاکت به لنفوسیت در بیماران با التهاب سیستمیک افزایش می یابد و قادر به تفکیک بیماران مبتلا به ایسکمی مزانتر از غیر ایسکمیک نمی باشد.

واژگان کلیدی : ایسکمی مزانتر ، لنفوسیت ، پلاکت، نسبت لنفوسیت به پلاکت